

# РІДНА

Тимчасові умови передплати на 1918 рік.

9 міс.	7 міс.	6 міс.	5 міс.	4 міс.	3 міс.	2 міс.	1 міс.
30 р.	20 р.	15 р.	10 р.	7 р.	5 р.	3 р.	2 р.

На увагу авторам: статті неухвалені до друку редакція не повертає. Адреса редакції й копії статей надіслати на адресу: **У КИЇВІ, ІНСТИТУТСЬКА 22.** Телесон редакції 64-80. Пошта скринька № 373.

**ЦЕНА ОПРЕМЕНОГО 45 В. У КИЇВІ В ПРОВІНЦІЇ 45 В. НА КОПИЛАХ**

**ДЕРЖАВНИЙ НАРОДНИЙ ТЕАТР**  
 Троїцький Діє. В. Васильєвська вул.  
 Сьогодні 3-го листопада: 1) Приятелі, 2) На перші гулі; Гол. до екстази  
 у неділю: „УРІЄЛЬ АКОСТА“ пер. А. Сумського.

**Другий Городський Театр**  
 Урядовий Театр під орудою М. Садівського  
 Сьогодні 3-го листопада: Віл, опер. феєрія на 4 д. заюфеоа, по Гоголю Кропичинького; 4-го Ой не ходи Грицю; 5-го в 4 раз. За маслянці випаварки і Благословіть бабі Палажці скоропостіжно вмерти. Квятики прод. з 11-2 г. дня, і з 5-9 г. веч. Початок о 8 год. вечора.

У неділю 3 листопада в помешканні театру Великий Міністр (по Фуадулівське вул.) відбудеться:  
**Концерт першого КОБЗАРСЬКОГО ХОРУ**  
 під орудою Василя Ємця. Подробці в програмах. Ціна містам від 2 до 25 карб. Квятики заздалегідь набувати можна у крамничі т-ва „Вервиги, 2“ Фуадулівська 19 а в день концерту, в помешканні театру. Початок о 12 год. дня. 2-01158-2

**УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ КООПЕРАТИВНИЙ БАНК**  
 Правління і Центральна Контора Хрещатик 27.  
 Телефони: Правління 62-19; Центр. Контори: загальний 64-84, Операційної залі 39-46, Директ. Конт. 62-18.  
 Товаровий Відділ Думська площа 4, власний будинок. Тел. 64-36.  
 Відділи: в ЖИТОМИРІ, КАТЕРИНОСЛАВІ, ОДЕСІ І ПОЛТАВІ.  
 Телеграфні адреси: Правління, Центральної Контори і Відділів „УКРАЇНБАНК“; Товарового Відділу Київ, „УКРАЇНКРАМ“.  
 Банк провадить операції щодня, від 10 го до 3-х годин дня.  
 Банк платить по вкладках та бажучих рахунках від 4 1/2% до 6%.

**Вінницький союз споживчих товариств**  
 Приймає вклатки од окремих осіб і різн. інститут. урядових, громадських і приватних.  
 Сума платити процес: а) нестерковим і на строк до 6 місяців 6%; б) на строк од 6 до 12 місяців 7%; в) на строк од 1 року і більше 8%.

**Миргородська повітова Народна управа**  
 акалікає в вищі початкові школи інспекторів і учитель(ськи) загально освітніх предметів: Оклад міністерський.

**Подільська Губерніальна Народна Управа оповіщає**  
 що на службу Управі потрібно негайно до 20 шкільних інструкторів нижчих початкових шкіл для праці в повітах Поділля. Умови служби: жалування від 450 до 600 карб. місячно, роз'їзда за кошт змовства, добові гроші за дні роз'їзда в розмірі від 10 до 20 карб. теж від змовства. Прохання надіслати до 15 листопада на адрес: Кам'янець на Поділля, площа 27 лютого. В поданнях, котр. можливо прислати також і телеграфно, треба подати своє curriculum vitae, зазначивши освітній ценоз, педагогічний стаж, а також і ті інституції, організації або окремих осіб, котрі б могли дати про кандидатів рекомендації.

**ПОТРІБЕН ЗАВІДУЮЧИЙ ДРУКАРНЕЮ**  
 (2 пас. маш.) знайомий з стереотипною (бажано українською) Полтава, Спілка Споживчих Товариств.

**Учителю(ку)** повноправ. певн. українця на українську мову шук. Українська Державна гімназія на Київщині, вості шати, помещканія, паливо і світло Банкова 4, кв. 14 Богачевському.

**Українцям інженерам, техникам, майстрам, учителям**  
 українознавства, рисування, калювання та нови мов, які бажать працювати по освіті, пропонується подати відомості про освітній ценоз та службовий (педагогічний) ценоз мається (стаж) в департамент професійної освіти Терещківська 2, особисто від 12 до 2 год.

Гур ову крамничу номеру **Т-ва „Сіач“**, переведено на Хрещатик, 45 пом. 7.

**М. ГРУШЕВСЬКОГО.**  
 видання:  
 Про старі часи на Україні, вид. 5, ціна карб. 80  
 Всеобщая історія ч. 2, вид. 2  
 Всеобщая історія ч. 6 (Європа), в 2 томах XIX в.—ц. 8.50.  
 Студія з епопеїчної історії України.  
 3 старих картик. Історичні сповідання.  
 Видуться сими днями:  
 Старинна історія Греко-римський світ.  
 Всеобщая історія. ч. 5 (Позасередньовічний час).  
 Всеобщая історія ч. 3, вид. 2.  
 Друкується: Середні віки є. роки.

схочуть самовизначитися до Німеччини; не дурно нарешті хитрий Пилленко вже наперед забігає: самоозначення—звичайно, але не треба зводити його до абсурду, бо „теорія—одно, а практика—совсім друге“. Так просто й гордає: „совсім друге“...  
 Власне устами новоремесного публіциста говорять усі реставратори, що хапаються за пункти Вільсона, доки вони їм сприяють. Але всі біда їхня в тому, що життя всяку теорію доводить раз-у-раз до натуральних логічних висновків, до того Пилленківського „абсурду“, перед яким меткому журналістові хотілося б стати, мов улопаному. І дозволяючи, навіть помірний самоозначення полякам або чехам, як його замкнути двері перед ірландцями або індіанцями, чи навіть перед тими фелакхами, з яких до тепер собі глузує П. Пилленко? Звичайно, міжнародні Палляки не спробують зробити, але коли й поспішать це їм, то не на довго. Справа їхня все одно програє, хоч би як сододко мріяли вони „до дому“ вернутися—до якого гніту й насильства та хоч як підкачували міжнародному імперіалізові. Він і сам на волоніці вистить. Самоозначення національне має ту рису, що його не можна локалізувати тільки приємними випадками—доведеться йти і на неприємні, бо воно само підставу імперіалізову розкладає й нищить його в самих основах. І з цього погляду ми ще можемо зробити свідками того, як теперішні спільники президента Вільсона, що києло всміхаються на його домагання й розлять гарну знехочу міну—виступлять завзятими його ворогами, скоро справа самоозначення їхніх торкнеться інтересів.

Але не спинити їм натурально-го розвитку подій безсилі морганіям на „теорію і практику“. Цим вони тільки справжню свою думку виявляють—ту думку, що накладає взагалі брудне покривало на їхню гру в світовій політиці.  
**Хлібороби власники та поміщики землевласники.**  
 Як і треба сподіватися за пір року спілкування дрібних хліборобів власників та великих землевласників справжні хлібороби остаточно переконалися, що їх соціальні та національні інтереси цілком інші, ніж у той групи доевклиборобів, яка увійшла в склад „Протофісу“.  
 Великі землевласники, захопивши свої руки керування „совсім земельних власників на протязі цього часу зуміли використати в своїх класових інтересах все, що тільки було в їх силах.  
 Це вони встигли провести своїх членів в земельні комісії, які були організовані замість земельних комітетів, щоб собі на користь ліквідувати все, що було розпочато земельними комітетами; це вони захопили в свої руки тимчасові земельно ліквідаційні комісії, що були організовані для ліквідації всіх непорозумів, зв'язаних з урядом 1918 р. то що; це вони, спираючись на своїх кандидатів з місцевої адміністрації, при допомозі всяких сил повертали і своє пограбоване майно.  
 Це вони впливали всіма можливими засобами, щоб провалити справжню земельну реформу; своєю тактикою виховували поміж населенням ще більший нахил до большевизму.  
 Результати такої тактики та політики прихильників „Протофісу“ нині очевидні. За шість місяців ми не дочекались ні навіть проекту земельної реформи.  
 Використовуючи боротьбу з большевизмом, землевласники пішли походом на національні та по-

літичні змагання українського народу і в значній мірі встигли ослабити національно-державні підвалини нашої державности. Під їхнім натиском народні самоврядувания зруйновані, а на їхнє місце посідали повсюди пані землевласники. Земельні школи, лікарні, ветеринарна та агрономічна допомога населенню зв'язку з цим руйнується все більше, бо пані землевласники добились перегляду земельного оподаткування їхніх маєтків і одмовляються виплачувати належних з них податків нарівні з справжніми хліборобами.  
 Ідучи походом проти національно культурних інтересів нашого народу, вони в останній час розпочали боротьбу і проти української державности спочатку домагались призначення, щоб державною мовою на Україні була не тільки мова справжніх хліборобів, а також їхня мова руська. Невдовго вони...  
 висловились в окремі декларації за приєднання до Росії, те саме пані землевласники вкупі з торгово-промисловцями повторили в резолюції на з'їзді „Протофіса“; можна сподіватися, що і на з'їзді хліборобів власників, який сьогодні розпочинається, вони спробують висунути в оборону своїх антидержавних домагань.  
 Нам незрозуміло, як невелика група пані землевласників зможе налічуватися на Україні яких небудь 40—50 тисяч може дитувати свою вол майже мільону дійсних селян хліборобів власників, як що зачепити до них тих селян, що мають тільки більше 10 десятин землі. Інтереси української держави, а також народу вимагають справжньої земельної реформи, без якої не можна встановити в державі ні дійсно правового ладу ні спокою, неможлива ні організація національної армії, ні нормальний економічний розвиток. Український народ шляхом самовизначення утворив свою власну державу і прагне стати культурною нацією всіми вільними вередів Європи; його інтереси вимагають розвитку своєї рідної культури, проти якої за царського режиму так уперто боролись пані землевласники.

Ми переконані, що селяне хлібороби арозуміли вже дійсні наміри панів поміщиків, які мріяли про відновлення російської монархії, щоб таким чином ліквідувати не тільки українську державність, а також припинити розвиток української культури, захопити в свої руки вже всю владу і зберегти всі свої величезні маєтки.

Ми сподіваємося, що дрібні та середні хлібороби власники підуть своїм власним шляхом, стоячи на ґрунті зміцнення незалежної української держави, розвитку своєї культури та забезпечення економічного добробуту всего українського народу через переведення справжньої земельної реформи.  
 Ми знаємо, що частина хліборобів власників на чолі з М. Коваленком правильно арозуміла наші національно-державні та соціально-економічні інтереси і бажав бути вірними синами своєї батьківщини, яку минулого року українське селянство та робітники визволили з вікової неволі. Україна переживає нині критичний час—і всі її вірні сини повинні не забувати, що в міру своїх сил вони повинні її боронити від тих численних ворогів, які обіли нашу державу навколо і в середині, щоб неминучий справедливий присуд історії не зач'ятав їх ганебною зрадою своєї рідної батьківщини та народу.  
 А вже всі ми—робітники і інтелігенція, малозможні селяне і заможні хлібороби лишиниємо на своїй рідній землі вкупі і будемо всі відповідати перед будучими поколіннями українського народу за те, що робиться нині.  
 Будемо ж всі патріотами своєї батьківщини, станемо вище своїх власних особистих інтересів і єдиним фронтом в тяжку хвилину для нашої України станемо як один на оборону її будуччини!  
 М. Кушнір.

## Закон про кооперативність

Відома кадетська декларація підкинула соломи в полум'я державської війни, і тепер нема межі, нема краю озвіринню великої шостої держави на нашій землі. Цінізм і нехтування елементарними людськими законами дійшли до того, що в російській пресі тільки що прибувши з Москви по паспорту українського громадянина одверто і без сорому називають українців зрадниками і посилають на їхні адреси виразні погрози. Приязний український громадянин не цікавиться навіть, хто, в якому складі, коли і за яких обставин складав Берестейський мир, і от в газетці, котру на доброму папері ці „чесні газетарі“ розсилають членам уряду, появляється стаття Л. Фортунатова, в котрій він В. Винниченка, (який, між иншим, тоді і не був в уряді), за Берестейський мир називає „предателем“, а самий мир, плодами якого він користується в Києві, на його думку, єсть „зрадація“ пошлой подості челоуіческой“.

Не хочу спинятися над колосальним хамством і над хуліганським вибромом М. Фортунатова, бо ціна його вчинкові і йому самому ясна. Але прошу звернути увагу, що в більшій або меншій мірі це робиться кожного дня і на кожній сторінці преси „руських“ гражданив Української держави. Кожного дня напади і дике глузування з основ нашої державности, на кожній місці готентотське кіння з святощів народних, невизнання навіть назви держави і народа в органах „Протофіса“ і т. п. А відомо, що зовсім елементарна обов'язкова річ для всіх, хто живе в данній державі це—поводитися так, щоб виявляти просту толерантність до самої ідеї державности і до народа. Дозволяється критика, дозволяється непризнання (в Росії цього не можна було), дозволяється організуватися і проважувати інший державний лад, навіть інше міжнародне становище, навіть суверенність нехай беруть під критичний ніж, але глузувати, знищувати, хуліганувати—не може дозволити ніяка вільна і найвільніша країна.

А тим часом приязні з півночі, вискочивши з большевицького некла і поситивши за кошт України, починають мало не всі провадити оту глузливу хуліганську агітацію проти держави, котра їх пригріла і нагодувала. В результаті цього хуліганства розагітований прапорщик добровольчої армії вбиває на залізничній урядовці, посварившись з ним в справі державної мови, а добровольцький уряд арештує цілу українську організацію на українській землі за прив'язу телеграму братам-галічанам. Цьому треба покласти край. І це легко зробити: досить тільки виявити відношення самого уряду до таких фактів і таких злочинств. Адже логіка цього відношення зовсім проста: 1) хто, мовляв, прибув на Україну і користується відносним спокоєм, державним ладом і хлібом українського народа, і коли він не прийняв українського громадянства, являється гостем, емігрантом і повинен не заважати гостинній країні зробити в себе повний державний лад. 2) Хто прийняв громадянство, не повинен робити державних злочинств проти елементарних законів мирного державного життя народу. 3) Хто ж дозволяє собі некультурні вчинки і злочинства проти самої суті дер-





